

EXCELENȚĂ ȘI PERFORMANȚĂ

Nr. 1

Semestrul I
2017-2018

CUPRINS

TEATRUL- UN „POD” PESTE GENERAȚII MAGDA BORDEIANU BRANDSDORFER p. 2	TOGETHER MATHEMATICAL DREAM COME TRUEp. 14	DE CE ISTORIA?p. 21
PROBLEME DE NUMĂRARE ȘI COLORARE p. 5	DISCOVER REAL EVERYWHERE APPLICATIONS OF MATHS – DREAMp. 15	OPORTUNITĂȚI ÎN ZIG ZAG PE MAPAMONDp. 21
ALGE PLINE DE ENERGIE.....p. 7	ERASMUS+ EXPERIENȚE DE NEUITATp. 15	MIHAI I, ULTIMUL REGE AL ROMÂNILORp. 22
FIZICA- UN DOMENIU ÎN CARE PASIUNEA SE ÎMBINĂ CU MUNCA SUSȚINUTĂ, DAR ȘI CU EFORTUL p. 8	CULTURI ȘI TRADIȚII INTERESANTEp. 15	UN STROP DE IGNORANȚĂp. 24
DOs AND DON'Ts IN THE FIRST YEAR OF TEACHINGp. 10	LITERATURĂ ȘI ARTĂ CULINARĂ p. 15	ÎN POVESTE, FĂRĂ VESTEp. 26
BOULDERp. 10	UNDEVA, CÂNDVA ... ÎN FASCINANTA ANDALUSIA!p. 16	AM CITIT, CITESC, VOI CITI LECTURI RECOMANDATE PENTRU TOATE VÂRSTELEp. 27
LESEECKE p. 11	„CĂLĂTORIA ȘI SCHIMBAREA LOCULUI ADUC O NOUĂ VIGOARE MINȚII.” (SENECA)p. 17	VIAȚA PRIN OCHI DE PISICĂp. 29
SHORT STORY p. 11	CJEXTM - PERFORMANȚĂ, PERSEVERENȚĂ ȘI PASIUNEp. 18	SIMȚUL DATORIEIp. 30
LES BÉNÉFICES D’UN ATELIER LITTÉRAIRE: JOIE ET PROGRÈS AU SEIN D’UNE ÉQUIPE p. 12	CONCURSUL INTERNAȚIONAL SMART KIDSp. 19	ANOTIMPURILEp. 30
PROIECT ERASMUS +p. 14		IARNA DE BASMp. 30
		COLECȚIA NOASTRĂ DE SEMNALE LUMINOASE PURPURII - PRIMA COLECȚIE.....p. 31
		UN CORP SĂNĂTOS, O MINTE SĂNĂTOASĂ.....p. 34

TEATRUL- UN „POD” PESTE GENERAȚII

MAGDA BORDEIANU BRANDSDORFER

Magda Bordeianu este absolventă a Colegiului Național „C. D. Loga” în 1960 și a Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „Ion Luca Caragiale” din București, secția Regie (în 1965).

Lumea teatrală a cunoscut-o ca pe regizoarea foarte tânără care, la București, a înființat celebrul teatru „Podul – întreprindere riscantă, aproape o aventură, dar un spațiu extraordinar de propice pentru experimente teatrale, loc de manifestare a numeroși tineri artiști, unii viitoare vedete”.

La vremea respectivă, această oază de cultură inedită era văzută ca „un decor aproape misterios și care incita ... la descoperire de la prima vedere. [...] Un cadru și o atmosferă excelente pentru condiția unui teatru modern: nimic din anchilozarea și tiparele care ar putea trăda o anume concepție demult depășită despre funcționalitatea așa-zis

<<clasică>> a teatrului.” („Viața Studențească”, 17 februarie 1968). Cum arăta teatrul „Podul”? „[...] de-a lungul scărilor erau așezate panouri fanteziste de diferite mărimi și formate, iar coridorul care făcea trecerea propriu-zisă în sala teatrului era decorat în aceeași manieră cu predominanța albului și negrului. Un decor aproape misterios și care incita la ... descoperire de la prima vedere. Sala de spectacol, dispunând, prin locul în care se afla, de o serie de calități, dar și de defecte, era folosită în așa fel, încât răspundea maximului de exigență estetică: o inspirată suprapunere de cercuri metalice goale dădea tavanului o ținută deosebit de sobră și de modernă, ceea ce conferea și actorilor și spectatorilor o anume atmosferă dramatică în care deja se simțeau integrați încă înainte de spectacol; nu mai puțin fericită era și ideea folosirii unor cuburi din lemn în locul scaunelor: manevrarea lor, întoarcerea după cadrul în care se juca piesa, era mult mai ușoară, mai practică și reușea, poate mai mult decât orice, să creeze o intimitate între actori și spectatori”.

Magda Bordeianu a deprins de la maestrul ei, regizorii Lucian Giurchescu și Cornel Todea, rigoarea, gustul pentru piesele de valoare, echilibrul, disciplina, rafinamentul, generozitatea față de actori.

Iată ce spunea profesorul Lucian Giurchescu despre generația Magdei și despre Magda Bordeianu: <<Ne-am jucat de-a școala patru ani, luând în serios rolul de studenți (sau, cum e vorba de teatru, jucând perfect rolul de student). În al cincilea an am plecat. [...] Ce știussem, le spuseseam până atunci. Eu și Cornel Todea, cu care colaborasem acești patru ani. [...] Ea a fost, un moment, vedetă. A apărut și pe coperta *Flăcării*. Era să nu o recunosc. Asta să fie fetița cu codițe (oare într-adevăr atunci avea codițe sau abia acum are?) care se prezentase sfioasă la admitere? Explicația fotografiei era însă indubitabilă. Ea era. Acum era regizoarea *Podului* de pe calea Plevnei. Cu adevărat regizor – animator (scuzați masculinul, dar nu vreau să lansez butade stupide pentru uzul proștilor). *Podul* a fost o modă. Și ca toate modele s-a dus. Acum se poartă mai scurt, sau mai lung, sau mai știu eu cum? Munca Magdei însă rămâne. Inventivitatea, siguranța conducerii actorilor, lirismul unor montări. Și în primul rând o surprinzătoare, o matură înțelegere a faptului că fiecare text pretinde o haină a lui.>>”.

Printre spectacolele de succes regizate de Magda Bordeianu se numără: „Vlad Țepeș”, de Mircea Bradu (1972), dar și „Preșul” (1973), comedia lui Ioan Băieșu

cunoscând un succes enorm la Teatrul de Comedie din București, mai ales datorită capului de afiș, celebra Stela Popescu.

Horia Lovinescu scria despre acest teatru: „Mi-a produs o neașteptată bucurie. Aplaud din toată inima. Am descoperit o regizoare, o interpretă și am cunoscut un text inedit. Doresc să fiu de folos acestui teatru. Încă o dată m-am bucurat.”

Magda Bordeianu a fost și regizor și profesor la Cercul de teatru al Palatului Copiilor din București, piesele regizate de ea bucurându-se de un mare succes. Să lucreze cu copiii a fost pentru Magda Bordeianu o experiență foarte interesantă, întrucât a considerat-o o posibilitate de a pregăti viitorii spectatori ai teatrelor. I-a implicat pe copii nu doar în jocul scenic, ci și în scrierea pieselor, pentru ca aceștia să aibă posibilitatea de a se familiariza cu limbajul teatral.

De câteva decenii, Magda Bordeianu este stabilită în Germania. La Mainz, „podul s-a transfigurat în chipul unei școli”, întrucât ea a înființat prima școală de modelaj teatral din Europa, atestată de Ministerul Culturii. „Școala Magdei” și-a deschis porțile la 12 februarie 1992, având specializări dintre cele mai râvnite: modelatori de măști, creatori de coafuri, peruci, machiaje specifice. Cursanți din lumea largă deprind la Mainz arta de a confecționa măști-din lut, hârtie, piele, latex sau

hatowit- de a realiza coafuri de epocă și peruci sau machiaje complicate, expresive.

Înainte de a deveni specialiști în modelarea măștilor, cursanții școlii de măști studiază și istoria teatrului, a operei și a baletului, a artelor plastice, anatomia plastică facială, istoria costumelor și a podoabelor capilare, se face studiu de culoare și muzică, se iau ore de engleză, se joacă teatru cu măști. Măștile, odată finisate, intră în teatru ca recuzită, sunt folosite de actorii care joacă în spectacole „cu mască” după scenariile Magdei Bordeianu.

Întrebată dacă este un om integrat perfect și fericit în țara adoptivă, Magda Bordeianu a răspuns: „ACASĂ a rămas și trăiește mereu

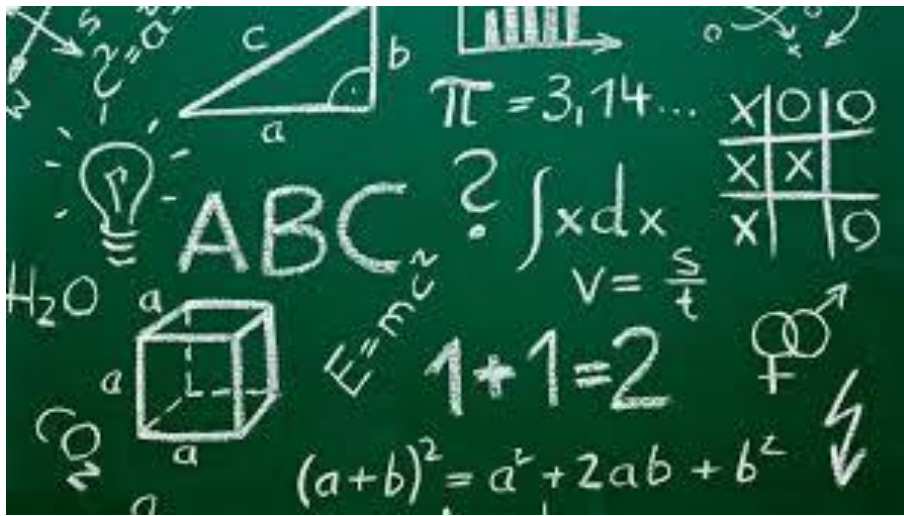
în inima mea, în fiecare clipă. Mi-e atât de dor de-o mulțime de oameni, de teatre, de străzi, de Cișmigiu, de-tot-de-tot, mi-e atât

de dor de sunt pur și simplu bolnavă. Mă întâlnesc uneori cu români din țară, care-mi spun că oamenii din România s-au schimbat, că voi fi dezamăgită. Poate, dar eu tot mai sper să regăsesc acele urme de tandrețe și de omenie pe care numai românul le are.”

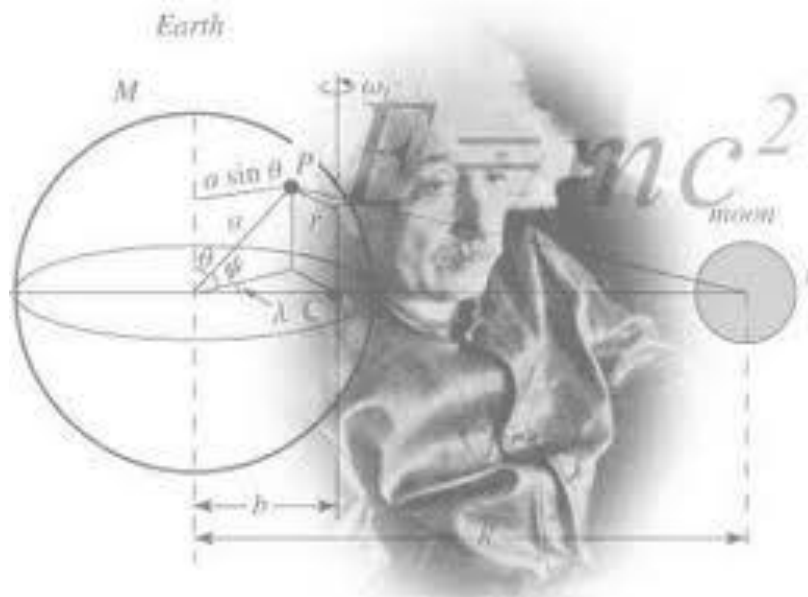
Mândră că e absolventă a Colegiului Național „C. D. Loga”, doamna Magda Bordeianu și-a oferit sprijinul pentru pregătirea spectacolului Centenar al Colegiului Național „C. D. Loga”, propunând un atelier de creație al elevilor din cadrul școlii noastre. Spectacolul, conceput de elevi sub îndrumarea doamnei regizor va avea prima reprezentație în 2019, pe scena Teatrului Național din Timișoara.

Material realizat de prof. Claudia Spineanu

Știința. Este mai mult decât o cunoaștere. Este dorința de a te pune de acord cu universul ale cărui legi le presimți.

Roger Martin du Gard

PROBLEME DE NUMĂRARE ȘI COLORARE

În ultima vreme în cadrul concursurilor apar tot mai des probleme de numărare și colorare, unele formulate în manieră directă (în câte modalități se pot colora), altele implicit au nevoie de a colora (ceva) pentru a pune în evidență treceri, acoperiri sau forma mișcării.

Câteva probleme celebre de acest tip sunt următoarele:

P1. O tablă de $2n \times 2n$ împărțită în pătrățele de 1×1 se poate acoperi, dacă i se scot două pătrățele din colțurile opuse cu piese de domino 1×2 suprapuse integral peste pătrățelele tablei?

Soluție:

Răspunsul este negativ, deoarece dacă vom colora tabla în alb-negru, ca tabla de șah, cele două pătrățele scoase vor avea aceeași culoare, iar o piesă de domino acoperă simultan un pătrat alb și unul negru.

O altă problemă mai dificilă este:

P2. O furnică se mișcă pe suprafața unui cub de latura 1 mergând de la un vârf la altul pe câte o muchie sau pe o diagonală a feței. Să se găsească lungimea celui mai lung drum de la un vârf la cel opus, dacă drumul nu se autointersectează și prin fiecare vârf furnica trece cel mult o dată.

Soluție:

Cum cubul are 8 vârfuri, drumul conține cel mult 7 segmente. Ele au lungimea $a=1$ sau $d=\sqrt{2}$.

Colorăm vârfurile cubului în două culori, astfel încât capetele fiecărei muchii să aibă culori opuse. Fiindcă începutul și sfârșitul au culori diferite, în cursul deplasării furnica trebuie să facă un număr impar de schimbări de culoare. Observăm că deplasarea pe o muchie schimbă culoarea, iar pe o diagonală nu.

Deci numărul laturii parcurse este impar. Dacă drumul ar conține 6 diagonale, atunci el ar începe sau s-ar sfârși cu 3 diagonale parcurse la rând, ceea ce e imposibil (analizând cazurile). Deci rămân cazurile cu 4 diagonale și 3 muchii. Dăm un exemplu:

$$AA' \rightarrow AD \rightarrow DB \rightarrow BB' \rightarrow B'C \rightarrow CD' \rightarrow D'C'$$

P3. În câte moduri se poate colora o tablă de $n \times n$ pătrățele, astfel încât să fie folosite 3 culori, fiecare pătrat de 2×2 să folosească toate cele 3 culori, iar două pătrățele vecine nu pot fi colorate la fel?

a ₁	a ₂
b ₁	b ₂

Soluție:

Fie A, B, C- cele 3 culori, numerotând pătrățelele. Observăm că a₂ poate fi colorată în 3 moduri, b₂ în 2 moduri, a₁ în 2 moduri, iar b₁ într-un singur mod.

Analizând această situație pe tablă, observăm că avem în total $3 \cdot 2^{n-1} \cdot 2^{n-1}$ cazuri.

Problema P4, aparent mai simplă, dar, de fapt, mai dificilă „sună” asemănător.

P4. O tablă de 3×3 pătrățele se colorează cu 5 culori, astfel încât orice pătrat 2×2 conține patru

3	2	2	2
2	1	1		1
2	1	1		
.	.	.		.
.	.	.		.
.	.	.		.
2	1	1		1

culori. În câte moduri se poate colora tabla?

Soluție:

Fie A, B, C, D, E-culorile. Numărăm în câte moduri se poate colora pătratul:

5	4	
2	3	

adică în 120 de moduri, iar apoi numărăm în câte moduri putem colora marginile după modul de amplasare a unei culori fixe: (E de exemplu) dacă în pătrat fixăm A, B, C, D, ele vor fi $2^4 \cdot 2^3 \cdot 5$ modalități de colorare a conturului exterior, deci în total 6720 moduri.

P5. Punctele unui cerc se colorează cu verde sau galben, astfel încât orice triunghi echilateral înscris în cerc să aibă exact două vârfuri colorate în galben. Să se arate că există un pătrat înscris în cerc care are cel puțin trei vârfuri colorate în galben.

Soluție

Fie A_1, A_2, \dots, A_{12} un dodecagon regulat înscris în cerc.

Triunghiurile,

$A_1A_5A_9$, $A_2A_6A_{10}$, $A_3A_7A_{11}$ și $A_4A_8A_{12}$

sunt echilaterale, deci 8 vârfuri din cele 12 sunt colorate în galben.

Considerăm pătratele:

$A_1A_4A_7A_{10}$, $A_2A_5A_8A_{11}$, $A_3A_6A_9A_{12}$

Din principiul cutiei rezultă că unul din cele 3 pătrate are cel puțin 3 vârfuri colorate în galben.

P6. Se consideră 50 de puncte în plan, oricare trei necoliniare. Fiecare dintre aceste puncte este colorat folosind una din cele patru culori date. Să se arate că există o culoare și cel puțin 130 de triunghiuri scalene cu vârfurile în puncte de această culoare.

Soluție:

Deoarece avem 50 de puncte colorate cu patru culori, conform principiului cutiei, există cel puțin 13 puncte la fel colorate. Să numărăm triunghiurile isoscele. Un segment care unește o pereche de puncte la fel colorate poate fi baza a maximum două triunghiuri, în caz contrar vârfurile ar fi pe mediatoarea bazei, deci coliniare. Așadar, există cel mult $2C_{13}^2$ triunghiuri isoscele. Cum numărul total de triunghiuri este C_{13}^3 va rezulta că numărul minim de triunghiuri scalene este $C_{13}^3 - 2C_{13}^2 = 130$. Putem generaliza problema pentru n puncte monocolor și să arătăm că există cel puțin $C_n^3 - 2C_n^2 = \frac{n(n-1)(n-9)}{6}$ triunghiuri scalene monocolor.

Probleme propuse:

1. Care este numărul minim de dreptunghiuri de 1×2 care trebuie colorate pe o tablă de 2×2 , astfel încât orice pătrat de 2×2 să

conțină cel puțin un pătrățel colorat.

2. În fiecare pătrățel al unei table de 7×7 se găsește un gândac. La un anumit moment toți gândacii zboară și apoi fiecare se așază într-un pătrățel vecin după o latură cu cel de pe care a zburat. Să se arate că într-un anumit pătrățel nu se va găsi niciun gândac.

3. Poate fi descompusă o tablă de 10×10 în dreptunghiuri de 4×1 ?

4. Fie un dreptunghi de dimensiuni 2×4 . Se colorează cu 7 culori. Cum se numește tăietura, dacă pe o coloană se găsește aceeași culoare.

a). Determinați numărul de colorări fără tăieturi.

b). Determinați numărul de colorări cu o tăietură.

c). Determinați numărul de colorări cu k tăieturi, $k < n$.

d). Determinați numărul de colorări cu n tăieturi.

5. Se consideră un dreptunghi de dimensiuni 3×7 format cu 21 de pătrate unitate. Să se arate că oricum am colora aceste pătrate cu 2 culori, există 4 pătrate de aceeași culoare, astfel încât centrele

acestora să fie vârful unui dreptunghi.

6. Numerele întregi se colorează în n culori, astfel încât dacă $x, y \in \mathbb{Z}$ și $|x - y| \in \{2, 3, 5\}$, atunci x, y au culori diferite. Să se arate că $n \geq 4$.

7. Fiecare punct al planului este colorat în roșu și albastru. Demonstrați că există un dreptunghi cu vârf de aceeași culoare.

8. Punctele unui plan sunt colorate în roșu și albastru. În acest caz, pentru una din culori putem găsi puncte la orice distanță.

9. Punctele unui plan sunt colorate în trei culori. Demonstrați că există două puncte la distanța 1 având aceeași culoare.

10. Punctele planului sunt colorate cu două culori. Demonstrați că există un triunghi echilateral cu vârf de aceeași culoare.

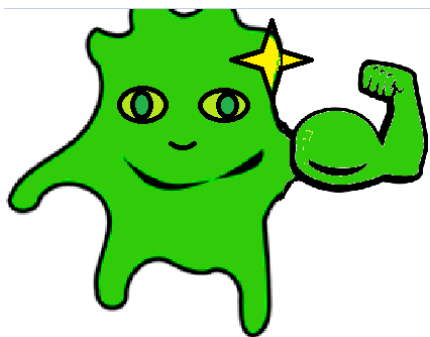
Bibliografie:

1. Agahanov, N., Podlipsky, O., *Olimpiade matematice rusești, Moscova 1993-2002*, Zalău, Ed. Gil.
2. Engel, A., *Probleme de matematică (strategii de evaluare)*, Zalău, Ed. Gil, 2006.
3. Pahaitopol, L., Șerbănescu, D., *Probleme de teoria numerelor și combinatorică pentru juniori*, Zalău, Ed. Gil, 2003.
4. *Olimpiade și concursuri*
5. Colecția *Gazeta Matematică*
6. Colecția *R.M.T*
7. Colecția *TM MATE*

Prof. Adrian Nemeș

ALGE PLINE DE ENERGIE

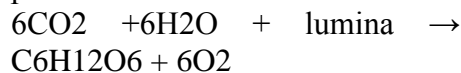
Deși nu este mușchi, alga are „mușchi”...

Fantome? Strigoi? Îți joacă mintea feste? Nu...sunt doar **alge**. Asta a simțit-o pe pielea lui Jim Sears, un inginer al Navy SEALs în 1978, când, scufundându-se aproape de coasta Panama City, Florida, a fost surprins de o lumină apărută de nicăieri. Apropiindu-se, dornic să elucideze misterul, și-a dat seama că strălucirea magică provenea, de fapt, de la algele fosforescente. Explicația este una simplă, fără a recurge la superstiții: pentru a evita să ajungă hrană pentru diferite viețuitoare, algele folosesc o substanță numită luciferină, care le face să lumineze, atrăgând, astfel, prădătorii „inamicilor” lor.

De ce strălucesc algele numai noaptea?

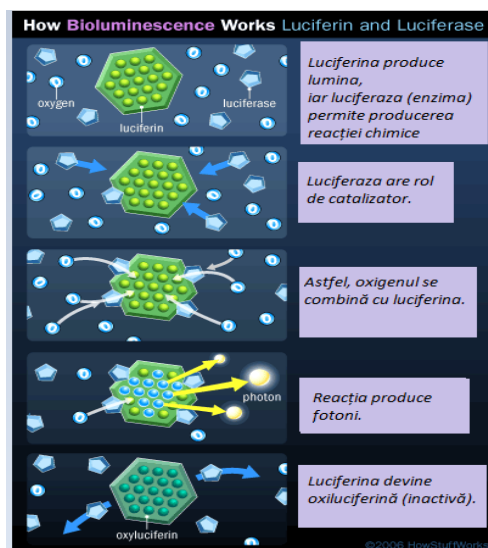
În timpul zilei, pH-ul oceanului este 8, datorită reacțiilor ce apar în procesul de fotosinteză.

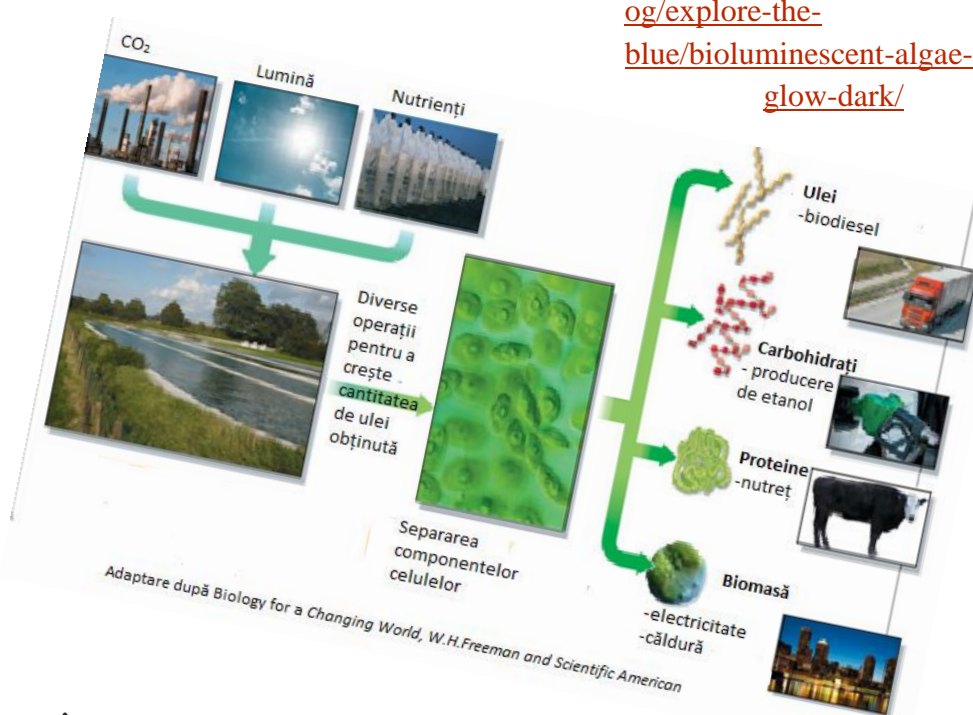
Noaptea, în schimb, crește cantitatea emisă de CO₂, scăzând pH-ul apei la 6.

Structura luciferinei se modifică la pH-ul scăzut, putându-se astfel

oxida, fapt care determină algele să lumineze.

Este un fapt bine știut că resursele planetei sunt limitate, iar nevoile omului-nelimitate, așa că apare o problemă majoră: găsirea unor surse de energie alternativă combustibililor fosili.

În S.U.A, s-a încercat deja obținerea energiei de pe urma plantelor, de exemplu a porumbului, însă cultivarea acestuia necesită un spațiu extins, de care nu prea dispunem. Algele,

în schimb, ar putea fi o soluție mai bună: au nevoie de un spațiu mult mai mic pentru creștere, fiind la fel de eficiente în producerea energiei.

Va urma... Oamenii de știință lucrează acum la metode de obținere a energiei pe bază de

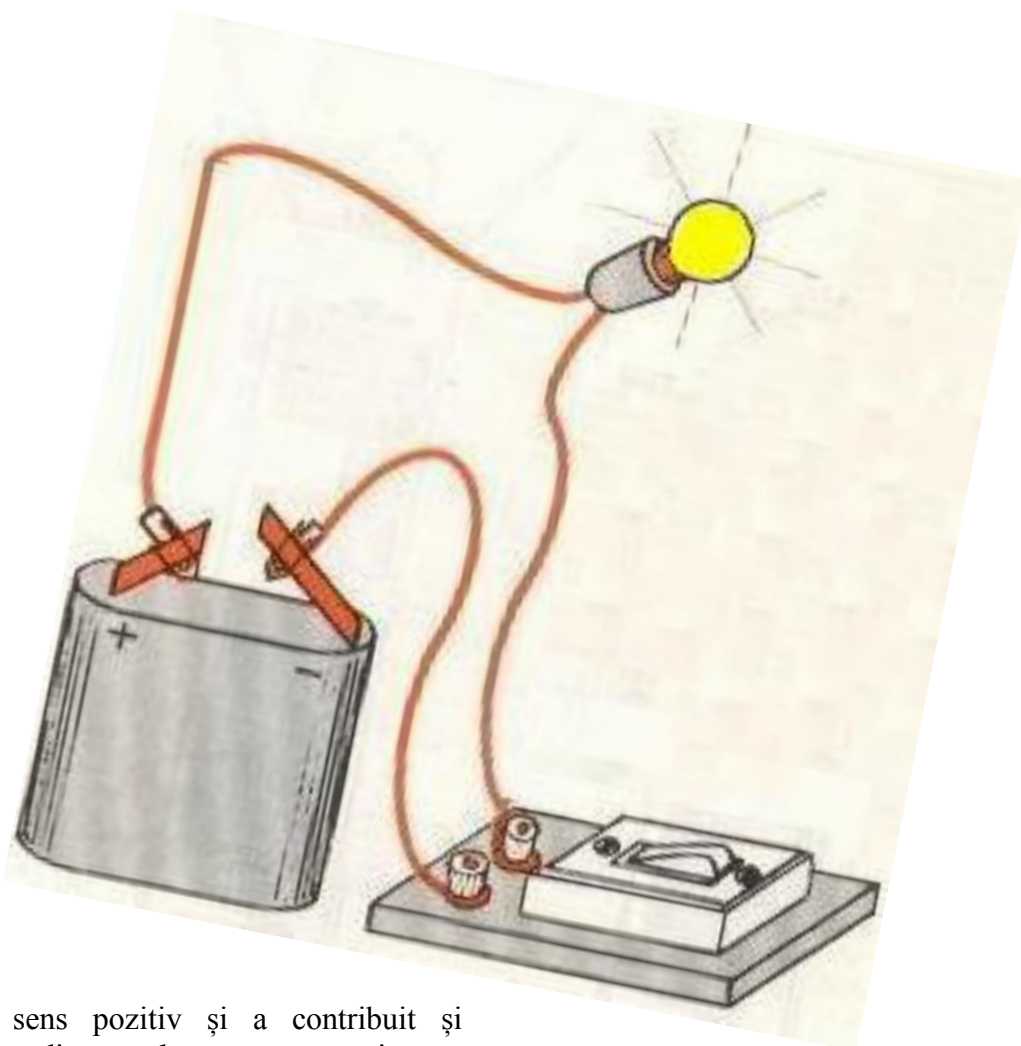
Indiciu: uită-te în oglindă...

Bibliografie:

1. *Biology for a Changing World*, W.H. Freeman and Scientific American, 2012
2. <http://themathmompuzzles.blogspot.ro/2011/05/mysterious-pattern.html>
3. <https://www.leisurepro.com/blue/bioluminescent-algae-glow-dark/>

Laura Bianca Pașca,
Silvia Alda,
Clasa a XI-a MI3

FIZICA- UN DOMENIU ÎN CARE PASIUNEA SE ÎMBINĂ CU MUNCA SUSȚINUTĂ, DAR ȘI CU EFORTUL

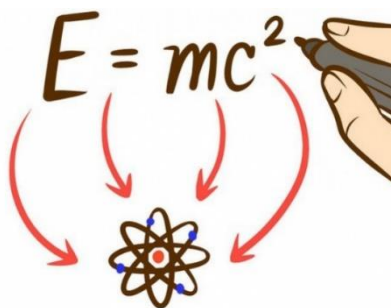

Roxana Drăghia, elevă în clasa a XII-a SN1, este o combinație de optimism cu pragmatism, o persoană cu aspirații mari, pentru care nu există „nu pot”. Încă din clasa a IX-a, a ales să muncească mai mult decât pentru lecția de a doua zi, astfel încât să demonstreze că poate ajunge mai sus. O fire motivată, proactivă și competitivă, întotdeauna a făcut tot ce și-a propus, iar lucrurile care nu i-au ieșit le-a luat ca pe experiențe noi asupra cărora a reflectat ce poate schimba în viitor pentru a deveni mai bună cu fiecare încercare.

Participarea ei, în anul 2016, în Rusia la I.Y.P.T. (International Young Physicists' Tournament)- unul dintre cele mai mari concursuri internaționale de fizică aplicată, o corelare între experiment și teorie - a marcat-o în

sens pozitiv și a contribuit și sedimentat la ceea ce este azi.

Recalificarea ei, pentru etapa Internațională din Singapore, din anul 2017, pe primul loc în echipa reprezentativă a României, a fost definitivă pentru ea din perspectivă profesională.

Aceste experiențe unice, au adus ceva nou în dezvoltarea ei academică determinând-o să iasă din zona de confort a unei familii protectoare și al unui sistem de educație pe care îl stăpânește foarte bine: a aplicat și a fost admisă pentru cursul de „Engineering Science”, la una din cele mai renumite universități din lume, Universitatea din Oxford, unde condițiile minime de funcționare sunt competitivitatea, determinarea și performanța.

Fiz. Dr. Sandu Golcea

Dacă îi vorbești unui om în limba pe care o înțelege, vei ajunge la mintea lui. Dacă îi vorbești în limba sa, vei ajunge la inima lui.

Nelson Mandela

DOs AND DON'Ts IN THE FIRST YEAR OF TEACHING

Much like a lab

experiment in which theory is put into practice over and over again, teaching as well will often take the form of a trial and error process. After a year of practicing what theory has taught me, here are some of the conclusions worth sharing.

Perhaps one of the most essential aspects of teaching is planning. Do plan ahead your lessons, but don't be too rigid. You should always leave room for plan B and even for improvisation, since reality can often differ from what you have on paper. Moreover, sometimes students come up with quite original ideas on how to carry out an activity. So, improvisation also means being open to your students' suggestions.

Another idea worth mentioning is related to developing rules. In this sense I have learned that three or four rules should be enough to emphasize what acceptable or unacceptable behaviour is.

No matter what rules you establish, consistence is essential. In other words, don't make a promise you can't keep!

In terms of the actual content of the lesson, one of the major "don'ts" is to teach too much in one day. Although it seems easier to teach everything on the topic in one go, too much information may be overwhelming for students. Allowing them instead to practice what they have learned and also to discover new things on their own is definitely more useful.

Even though being aware of the ideas mentioned above does not mean that you will stop making mistakes, it will definitely transform the whole teaching process into a less daunting experience, especially for new teachers like myself.

Prof. Mădălina Larisa Kimak

BOULDER

To be capable of linearity,
just rolling ahead
one second at a time,
one feeling,
one word clinging to my lips
but never quite letting go,
fearing the clamour of letters
stumbling upon one another.

To be static,
while the waves roll ahead,
not one second at a time,
but with the anachrony of
memories and hopes.
To be so entangled in a moment
that it never ceases to be.

Avoiding all expansion,
all enrichments with new
meanings
that would erase what I am,
to remain,
an obstacle in the course
of everything that passes,
seeing a picture,
not a blur.

Bianca Pașca, clasa a XI-a MI3

LESEECKE

Krabat, ein vierzehnjähriger Betteljunge aus dem Wendland, hört eine raue

Mühle wieder zu mahlen. Schließlich entdeckt er, dass der Müllermeister ein Zauberer und die anderen Jungen dessen

Stimme, als er mit zwei anderen Jungen unterwegs von Haus zu Haus, um sich mit dem traditionellen Dreikönigssingen ein wenig Geld oder Essen zu verdienen. Diese Stimme spricht seinen Namen an und fordert ihn auf, „nach Schwarzkollm zur Mühle“ zu kommen.

Das Versprechen der Stimme, dass es Krabat in dieser Mühle gut ergehen solle, macht ihn so neugierig, dass er schließlich entscheidet, zur Mühle zu gehen. Eines Nachts macht sich Krabat auf den Weg, ohne seine Gefährten zu wecken. Er fragt sich bis zur Mühle durch und viele Leute raten ihm, diese Mühle zu meiden. Doch Krabat geht weiter, bis er sie schließlich findet. In der Mühle wird er von einem Mann, der eine Augenklappe trägt, erwartet (der Meister). Dort sind elf Lehrlinge beschäftigt, und mit Krabat als zwölftem Jungen beginnt auch die

Zauberlehrlinge sind.

Nachdem er auch ein Zauberer wird und Kantorka kennenlernt beginnt das Abenteuer für Krabat. Wird die Liebe zwischen Krabat und Kantorka gut enden? Ist der Meister gut oder hat er auch andere Geheimnisse? Wird sich Krabat von diesem befreien?

Um diese Fragen zu beantworten, müsst ihr Otfried Preußlers abenteuerlichen Roman, Krabat, lesen.

**Karla Lovasz,
XI MI2**

SHORT STORY

The break was almost over, just like my life. What, you wouldn't think an English exam could be a threat to my very existence?!

No way, you're bluffing. Where's my notebook? I need to recap just a bit more! But wait, look, she's coming over with a branch of basil in her hand...yes, grace me, goddess of wisdom, give me my intellectual baptism to pass that exam, to finally ace it! My head, then my hands, and heart, touch them all. Ah, now I feel invincible...where's that

paper? Bell, ring faster for me to start writing sooner!

Along all of those years, decades, even, he was there. Right there, buried deep in wires of all colors, plugs and networks, I have been searching for him. "I am the first, and there is no one before me", he said. "How can you be so sure of that?", I asked. "Do not question it, for I am knowledge itself." 0. 1. 0. 11. His username flickered on my screen, the blue light begging me to bow before it. ruth7643, the first ever user of the Internet, always online and thus, a God.

**Theodora Posta,
Clasa a X-a SS**

LES BÉNÉFICES D'UN ATELIER LITTÉRAIRE: JOIE ET PROGRÈS AU SEIN D'UNE ÉQUIPE

En 2011, à la suite d'une formation européenne déroulée à Paris, j'ai eu l'idée d'un atelier d'écriture qui invite à une participation active et à une rêverie favorable à l'imagination. C'est une activité dédiée à la Francophonie, qui s'adresse aux jeunes élèves francophones étudiant dans notre lycée et qui repose sur l'interdisciplinarité: il ne s'agit pas que de la littérature, mais aussi du dessin, de l'interprétation du texte rédigé, de l'histoire des arts, de l'empathie, de la patience et du sens du contact, de l'ouverture aux autres.

Tous les ans, au mois de mars, nos élèves rédigent des textes qui nous font fantasmer, qui n'atteignent pas à la perfection, mais qui assurent le progrès et augmentent le degré de confiance en eux-mêmes. C'est épatant, l'effort de toutes ces équipes de jeunes lycéens qui réussissent à tenir au fil du temps et qui recommencent chaque année. Ce sont des équipes qui ne manquent jamais de courage, d'inspiration, de volonté ou de dévouement et c'est ce qui leur donne envie d'essayer et de ne pas laisser tomber. Voilà ce qu'une seule série de mots a pu donner. Merci de bien vouloir consacrer quelques minutes à la lecture d'un extrait de leurs productions:

Les couleurs du passé

Je me suis réveillé sous le doux regard des rayons du soleil. Je suis descendu du lit et je me suis assis près de la fenêtre. Les magnifiques couleurs de la nature me

rappelaient toutes les traces que notre amour avait laissées, tous ces beaux souvenirs.

Complètement perdu, comme soumis à un abandon, j'admirais tout : les fleurs, les arbres, l'herbe, toute cette beauté avec laquelle Dieu avait béni la terre qui embellissait encore le jardin de mon coeur...

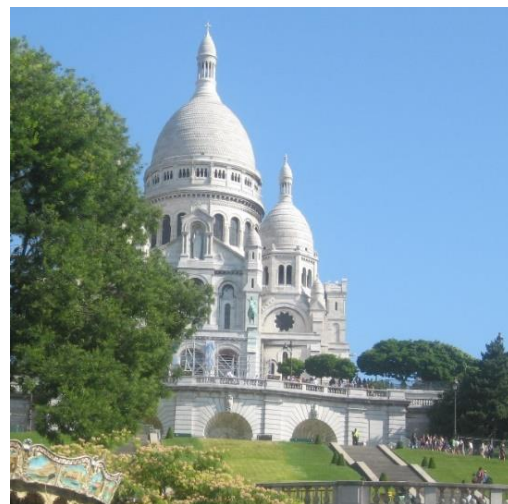
Rien que quelques instants d'épanchement... j'ai revêtu toute notre histoire d'amour, j'ai rêvé de nouveau du bonheur qui animait une fois le fil de ma vie.

Pour la première fois, j'ai pris conscience du pouvoir que ton amour avait sur moi, de la souffrance dont mon âme se délivrait et de sa liberté en espérant l'union avec toi.

Rien qu'une vive pensée, rien qu'un désir...

Chaque équipe accompagne toujours son texte d'un dessin. Remarquons la ressemblance extraordinaire entre l'une des photos que les apprenants ont vues et analysées au début de l'activité et le produit du travail d'un groupe - la basilique du Sacré - Coeur:

Bon courage à tous nos élèves!
Je leur promets de continuer ensemble cette « promenade littéraire » à travers le temps.

**Prof. Minodora
Georgescu**

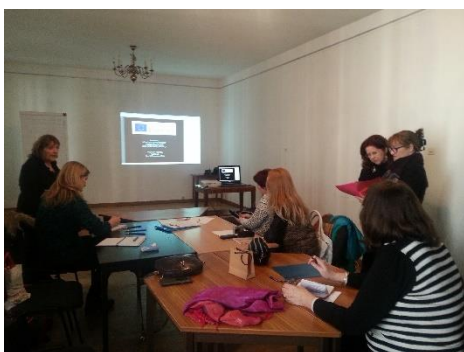
Lucrurile nu sunt greu de făcut. Greu este să te pui în starea de a le face.

Constantin Brâncuși

PROIECT ERASMUS +

Proiectul „Profesor european - elev european” din cadrul Programului Erasmus +, demarat în anul 2005 la Colegiul Național „C.D.Loga”, a reprezentat un proiect de mobilitate a personalului din învățământul școlar, în care 26 de cadre didactice și didactic - auxiliare au participat la șapte cursuri în U.E. în perioade și în locații diferite (Portugalia, Spania, Finlanda și Malta) cu impact asupra tuturor domeniilor de activitate din școală, cursurile fiind alese spre a satisface majoritatea nevoilor instituției.

TOGETHER MATHEMATICAL DREAM COME TRUE

În noiembrie s-a împlinit un an de la începerea proiectului ERASMUS+, KA2, de cooperare pentru inovare și schimb de bune practici, parteneriat strategic în domeniul educației, cu nr. ID: 2016-1-RO01-KA201-024518, în care Colegiul Național „C. D. Loga” din Timișoara este școala coordonatoare.

Proiectul **DREAM (Discover Real Everywhere Applications of Maths)** are ca parteneri Școala „10 GENIKO LYKEIO” din AIGIOU, Grecia, Consorțiul de școli “Agrupamento de Escolas Soares Basto” din Oliveira de Azeméis,

Portugalia și Universitatea Tibiscus din Timisoara, Facultatea de Calculatoare si Informatică Aplicata. Perioada de desfășurare a proiectului este 1.11.2016 – 31.10.2018, iar finanțarea aprobată de UE este de 102 230 euro.

Obiectivul proiectului:

Construirea unei noi metodologii de predare-învățare a matematicii, bazată pe probleme din viața reală și investigație comună elev-profesor. Activitățile proiectului implică experimente, abordări realiste, desfășurate în aer liber sau în spațiul virtual. Materialele dezvoltate vor fi transformate în cursuri on-line și puse în mod gratuit pe platforma MOODLE, la dispoziția celor interesați. Informații detaliate se pot citi pe site-ul proiectului:

<http://fcia.tibiscus.ro/dream/>

Rezultatele proiectului sunt:

- O1. Open on-line course topic "Maths in Finance"
- O2. Open on-line course topic: "Maths in Sports"
- O3. Open on-line course topic: "Maths in Nature"
- O4. Open on-line course topic: "Maths in Art"
- O5. Open on-line course topic: "Maths in Architecture"
- O6. Open on-line course topic: "Maths in Physics"
- O7. Mobile applications on-line course

O8. Evaluation of open on-line math course

O9. Guide to project practices for educators

Proiectul DREAM include următoarele mobilități:

1. Decembrie 2016 în România. Deschiderea proiectului. Întâlnirea stafului. Training de inițiere în folosirea platformelor de învățare.

2. Mai 2017 în România. Mobilitate mixtă, elevi-profesori. Elevii au beneficiat de activități tip work-shop, iar profesorii au avut activități de tipul: schimb de experiență.

3. Octombrie 2017 în Portugalia. Mobilitate mixtă, elevi-profesori. Elevii au beneficiat de activități tip work-shop, iar profesorii, activitati de tipul: schimb de experiență și training.

4. Aprilie 2018 în Grecia. Mobilitate mixtă, elevi-profesori. Elevii vor beneficia de activități tip work-shop, iar profesorii vor avea activitati de schimb de experienta și training.

5. Evenimentul Multiplier este planificat în Octombrie 2018 în România, organizat de Universitatea Tibiscus, pentru un număr de 100 de participanți.

Beneficiari (32 elevi, 22 profesori): Grecia: 10 elevi, 4 profesori, Portugalia: 12 elevi, 6 profesori, Univ. Tibiscus: 4 profesori.

Din Colegiul Național „C. D. Loga” beneficiari ai proiectului sunt doamnele profesoare: Gizela Fuiuagă - manager de proiect, Minerva Patriciu, Simona Goșa, Cristina Curea, Simona Stoia, Luminița Iotcovici, Isabela Samfirescu, Johanna Schweighoffer și elevele: Azgur Ariana, Pașca Bianca, Grigoraș Flavia, Petcu Miruna, Iorga Patricia, Balica Elena, Lepa Oana,

Sbera Alexia, Giurca Cristina, Georgescu Andra.

Pentru reușita activităților desfășurate în proiect s-au implicat voluntar domnii profesori Sorin Scurtulescu și Cosmin Ancuța, elevii clasei a X-a MI1 și a XI-a MI3.

DISCOVER REAL EVERYWHERE APPLICATIONS OF MATHS – DREAM

Ce reprezintă pentru mine acest proiect?

- investiție în dezvoltarea personală;
- fereastră deschisă către sisteme de învățământ din lumea întreagă;

- învățare non-formală pentru elevi;

- schimburi culturale;

- multe, multe prietenii.

Prof. Minerva Patriciu

ERASMUS+ EXPERIENȚE DE NEUITAT

CULTURI ȘI TRADIȚII INTERESANTE

În opinia mea, participarea în proiectul ERASMUS mi-a adus multe beneficii. Am avut ocazia să vizitez o țară minunată, cu o cultură și tradiții foarte interesante. Cel mai mult am apreciat bunătatea cetățenilor din Portugalia, ei sunt cei care m-au făcut să mă simt binevenită mereu în țara lor.

Dacă voi avea ocazia să mai particip într-un proiect ERASMUS, sigur o voi face!!

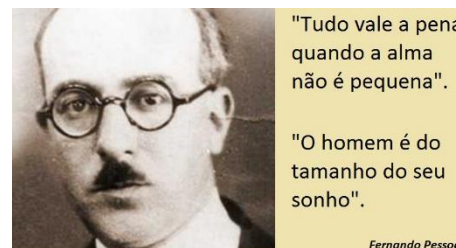
Miruna Petcu,
clasa a XI-a MI3

LITERATURĂ ȘI ARTĂ CULINARĂ

Proiectul Erasmus a fost, din mai multe puncte de vedere, o șansă de lărgire a orizonturilor- pe lângă modalitatea de a vedea matematica altfel, care era scopul inițial al proiectului, ni s-a oferit oportunitatea de a cunoaște niște oameni foarte calzi, deschiși și să vizităm o țară pe care poate nu am fi ajuns altfel să o vedem. Experiența călătoriei a fost cu atât mai specială, cu cât am trăit, preț de o săptămână, înconjurați de

obiceiurile lor și de familii, care s-au străduit să ne arate cât mai mult din ceea ce are Portugalia de oferit. Astfel, am ajuns să mă îndrăgostesc de deserturile lor, precum *pasteis de nata*, de căldura oamenilor, de natura și de poetul lor național, Fernando Pessoa.

Aș recomanda un astfel de program oricui vrea să intre cu adevărat în intimitatea unei țări și să formeze noi prietenii cu oameni de pe aceeași lungime de undă cu ei.

Laura Bianca Pașca,
clasa a XI-a MI3

AUTOPSILOGRAFIA

*O poeta é um fingidor.
Finge tão completamente
Que chega a fingir que é dor
A dor que deveras sente.*

*E os que lêem o que escreve,
Na dor lida sentem bem,
Não as duas que ele teve,
Mas só a que eles não têm.*

*E assim nas calhas da roda
Gira, a entreter a razão,
Esse comboio de corda
Que se chama o coração.*

(Fernando Pessoa)

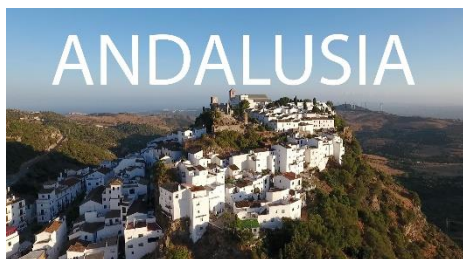
UNDEVA, CÂNDVA ... ÎN FASCINANTA ANDALUSIA!

Poveștile copilăriei încep cu „A fost odată...” și au un sfârșit fericit. Nu credeam să ajung vreodată să trăiesc o poveste devenită realitate, un vis nesperat. Și totuși...

Am aflat că voi pleca la un curs Erasmus+, împreună cu încă trei colegi (Carmen Alecsa, Diana Țerovan și Ionuț Mura) spre un tărâm magic cu nume tulburător: fascinanta Andalusia!

După pregătirile prealabile (bagaje, emoții, speranțe, neliniști, bucurii), am pornit la drum. În 8 mai, microbuzul ne-a luat de acasă pe fiecare, adunând piesele unui puzzle ce urma să fie construit din mii de imagini, emoții, șanse și mistere ale unei lumi noi. Am lăsat acasă o splendidă duminică însoțită și am ajuns la Sevilla pe o vreme teribilă, cu ploi torențiale, în miez

de noapte, după două călătorii cu avionul. Ploaia a avut menirea, probabil, să descurajeze spiritul nostru temerar, dar nu a avut nicio șansă în fața noastră!

Fascinanta **Andalusia**, cu perlele sale **Sevilla** și **Cordoba**, era o promisiune prea atrăgătoare ca să ne lăsăm îngenunchiați de capriciile unei ploii.

Hotelul la care am fost cazați, în centrul istoric al Sevillei, poartă un nume nobiliar: **Regina Eurostar**. Amenajarea unui restaurant în incinta hotelului făcea șederea acolo și mai plăcută, chiar comodă. De acolo am pornit, de fiecare dată, fie spre cursuri, fie spre obiective turistice cu încărcătură istorică fabuloasă. Orașul era profund vizual, pictural, arhitectura maură fiind fascinantă, tulburătoare pentru ochiul unui european.

Fișa unei zile de lucru cuprindea cursuri de la 9 la 14, cu după-amieze pline de fecunde plimbări pe străzile înguste, cu parfum de istorie adevărată.

Vizitarea orașului **Sevilla** a fost, de fiecare dată, un prilej de lungi plimbări, în timpul cărora am admirat fără rezerve obiectivele turistice ale orașului: **Piața Spania, Catedrala, Alcazarul, Turnul Giralda, cartierul Triana** etc.

Imagini cu un impact extraordinar asupra ochiului au fost grupurile de tineri care cântau și dansau pe străzile orașului pe timpul serii, și

care exprimau o bucurie și o dragoste de viață tulburătoare!

Timp de o zi, am avut șansa să vizităm o altă bijuterie andaluză, **Cordoba**, orașul magic care mi-a

răsfățat ani de zile închipuirea.

Ne-am plimbat și aici prin grădini minunate, desprinse parcă din poveștile celor *O mie și una de nopți*, pe străduțe pitorești și am vizitat castelul Alcazar, un reper plin de istorie, tărâm de vis și perpetuă fascinație.

După cinci zile, în care se părea că realul se împletește cu irealul, a sosit și ceasul plecării, al despărțirii de un tărâm fabulos, greu de uitat vreodată.

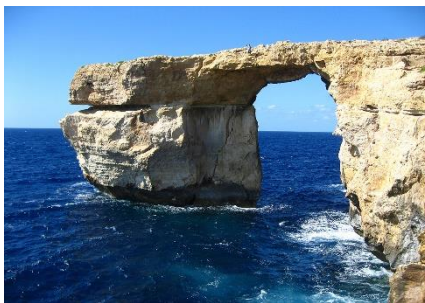
Prin venirea acasă cu același microbuz, cercul perfect al proiectului Erasmus s-a închis în mod fericit, ca într-un basm al copilăriei.

Prof. Adriana Olariu

„CĂLĂTORIA ȘI SCHIMBAREA LOCULUI ADUC O NOUĂ VIGOARE MINȚII.” (SENECA)

A învăța e un privilegiu, iar tânăra generație trebuie să înțeleagă să folosească toate oportunitățile care se ivesc. Personal, prin proiectul ERASMUS: *Profesor european – elev European*, am avut șansa de a-mi continua pregătirea profesională.

Astăzi sunt contabil și mărturisesc că m-am pregătit întreaga viață pentru a fi un bun profesionist. În anii de școală, de facultate nu existau mijloacele informatice care să îți permită o ușoară pregătire. Totul se făcea din cărți, cu creionul și cu un simplu calculator de

socotit. Treptat, societatea a evoluat atât de mult, încât totul a devenit informatizat. Drați elevi, voi v-ați născut în epoca Facebook, iar informatica o învățați odată cu scrisul și cititul. Generația mea, însă, a trebuit să se adapteze unei lumi noi.

Este important să dorești să înveți și să ai posibilitatea de a o face, oportunități sunt. Colegiul Național „C.D.Loga”, prin mult efort și profesionalism, a reușit să beneficieze de acest proiect european, care a contribuit la dezvoltarea profesională a unor cadre didactice, profesori, personal auxiliar. Am mers în țări diferite: Portugalia, Spania, Finlanda,

Estonia, Malta, Franța, de unde ne-am întors cu experiență și viziune îmbogățită a ceea ce înseamnă sistemul de educație. Eu am participat la mobilitatea din Malta, unde am urmat programul *Empowerment in ICT Skills Making Use of Technology Tools*. Nu știu cât de clară pot fi în a

exprima cât de util a fost, pentru mine, acest curs. M-am format în Web 2.0., am învățat posibilitățile uluitoare pe care ți le oferă noua tehnologie.

Iată-mă învățând să lucrez cu cea de-a doua generație de inteligență de dezvoltare a paginii web, care facilitează comunicarea și oferă diferite servicii. Gândind contabil, noua tehnologie permite: reducerea costurilor, flexibilitate în sensul posibilității alegerii tehnologiilor, acces mai ușor și mai rapid la informații exact când și unde este necesar, posibilități extinse de informare și colaborare prin intermediul serviciilor de marcă socială/ bookmark colaborativ, controlul accesului la resurse prin autentificarea utilizatorilor, partajarea experiențelor acumulate - bloguri, wiki-uri, flickr; independența de platformă - este suficient doar un calculator, cu browser Internet și conexiune la rețea; compatibilitatea cu elementele mediului educațional și dinamica contextuală existentă; nivelul scăzut de complexitate în utilizare - abilități minime de operare cu Internetul; fiabilitatea în utilizarea continuă într-un interval

mare de timp; redistribuirea efortului, astfel încât tot mai puțin timp și energie să fie consumate căutării și managementului de informații - del.icio.us, concentrarea majoră pe introducerea inovației didactice și nu a tehnologiei ca atare, crearea de conținut digital, atractivitatea materialelor prin îmbinarea imaginii cu sunetul etc. Toate aceste informații utile, precum și abilitatea de a le pune în practică le-am acumulat în acest program de colaborare între țări, susținut de Uniunea Europeană. În plus, am avut parte de întâlnirea cu o altă cultură, am putut să cunosc oameni noi și locuri noi.

În Malta sunt multe de văzut într-o săptămână, de la *Grotta Alabastră* din insula Malta până la *Fereastră Alabastră* din insula Gozo, de la

ruinele unor temple de acum 5600 de ani și până la sătucul de pescari colorat și liniștit Marsaxlokk, de la capitala Valletta și până la locul unde s-a filmat pelicula *Popeye Marinarul* sau *Festa*, o sărbătoare plină de veselie și culoare care se desfășoară în fiecare sâmbătă în alt sat din Malta.

Vă îndemn să participați la programele ERASMUS!

Contabil Ana Suci

www.cdloga.ro

CJEXTM - PERFORMANȚĂ, PERSEVERENȚĂ ȘI PASIUNE

În luna noiembrie a acestui an, Centrul Județean de Excelență Timiș și-a deschis porțile, către elevii capabili de performanțe înalte, pentru al doilea an consecutiv.

CENTRUL JUDEȚEAN DE EXCELENȚĂ TIMIȘ

În luna noiembrie
începem!

Urmăriți siteul
www.cjextm.ro
pentru a afla
data, ora și locația
primului curs la materia dorită!

NOU!!!
ASTRONOMIE
CHIMIE

CJEXTM este o unitate de învățământ cu personalitate juridică înființat la 5.11.2015. Sediul administrativ este găzduit de Liceul Teoretic „J. L. Calderon”, pe strada Cornelia Sălceanu nr 11. Misiunea centrului este de a sprijini dezvoltarea fiecărui elev la potențialul său maxim.

Ședințele de pregătire se desfășoară la școli prestigioase din oraș, locațiile fiind alese conform dotărilor puse de școli, la dispoziția elevilor centrului. (Liceul „Grigore Moisil”, Colegiul Național „C. D. Loga, Liceul Pedagogic „Carmen Sylva”, Liceul Teoretic „J. L. Calderon”, Colegiul Național Bănățean, Liceul Teoretic „Nikolaus Lenau”, Colegiul Național de Artă „Ion Vidu”, Școala Gimnazială nr. 30 Timișoara).

Ne propunem ca ședințele de pregătire să nu fie simple lecții teoretice, ci elevii să aibă posibilitatea să intre în laboratoarele UVT (chimie și biologie), la Experimentarium (fizică), la Planetarium (astronomie), cercetare pe teren (geografie).

În acest an, s-au format, în urma unei selecții, atât a profesorilor, cât și a elevilor: 53 de grupe repartizate pe 17 discipline. Sunt implicați 67

de profesori și aproximativ 500 de elevi. Ne onorează interesul crescut al elevilor și profesorilor pentru învățământul de calitate, astfel față de anul trecut, numărul celor implicați a crescut cu 50%.

Centrul Județean de Excelență Timiș își propune, pe lângă pregătirea elevilor pentru olimpiade și concursuri, și câteva activități extracurriculare: întâlniri cu personalități importante ale lumii culturale sau științifice, serate artistice, participări la conferințe. Sfârșitul de an școlar va fi marcat de o gală a premianților. Iunie 2017, a numărat la CJEX, 55 de premii naționale dintre care 23 au fost locul I.

Așteptăm cu interes ce va aduce luna iunie 2018.

Le doresc succes tuturor elevilor și profesorilor implicați în această minunată și grea aventură!

Prof. Gizela-Agneta Fuioga
Director CJEXTM

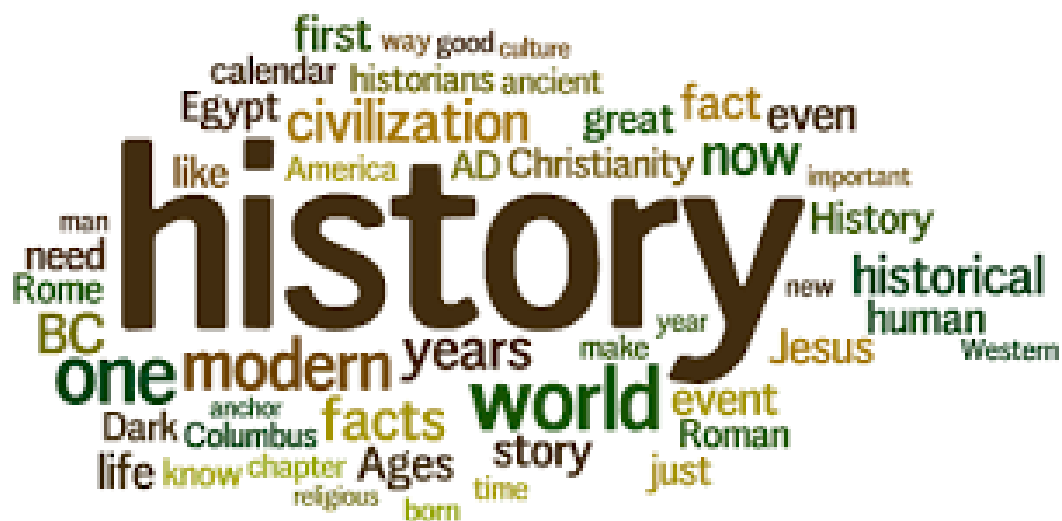
CONCURSUL INTERNAȚIONAL SMART KIDS

Concursul internațional “Smart Kids”, ediția a XI-a, desfășurat între 9-10 decembrie 2017 la Colegiul Național „C.D. Loga” din Timișoara, este un Concurs Euroregional de soft-uri educaționale pentru elevii claselor pregătitoare - a XII-a, pe table interactive, care este structurat pe patru secțiuni: Aplicații pe tabla Smart/ Aplicații grafice, Soft educațional (gimnaziu/liceu), Aplicații pe dispozitive mobile.

Numărul mare de participanți înscriși la cele patru secțiuni ale concursului demonstrează interesul și pasiunea elevilor și a cadrelor didactice pentru știință și tehnică.

Întocmai ca arta, religia și filozofia, istoria este și ea o atitudine în fața lumii, a vieții.

Vasile Pârvan

DE CE ISTORIA?

... deoarece este - după cum afirmă un contemporan - „cea mai frumoasă poveste dacă este spusă de un om inteligent”. Poveste? Și da și nu, și legendă și realitate; o realitate revolută, re trăită. În ce scop? Pentru a ne cunoaște atât în trecut, cât și astăzi!

Dincolo de forme - a se citi *tehnică* - ca fond, omul a rămas același, cu aceleași trăiri, porniri, dorințe, excese ... În acest caz ne referim la criteriul axiologic al istoriei, la rolul ei de „magistra vitae” („îndrumător al vieții”). Învățăm din greșelile trecutului și încercăm să nu le repetăm. Afirm: încercăm, deoarece deseori le repetăm! Pentru a evita un eșec lamentabil al civilizației omenești este nevoie de Istorie și Educație - cele două se întrepătrund; este nevoie să ne reamintim prima lecție a părinților Istoriei: „Pacea se aduce cu o floare și nu cu arma în mână!”. „Floare” înseamnă dialog, diplomație, toleranță, respect față de celălalt, concesie, înțelegere. Cât de departe sau cât de aproape suntem astăzi de această axiomă a istoriei?

Istoria nu reprezintă doar o cunoaștere științifică pasivă a trecutului, ci și o atitudine prezentă umanistă - închinată omului - pentru o perspectivă mai optimistă a viitorului. Nu întâmplător, Majestatea Sa Regele Mihai afirma: „Țara nu am moștenit-o de

la strămoși, ci am luat-o cu împrumut de la urmașii noștri!”. Acum, când asistăm la o criză a conștiinței mondiale însoțită de bulversarea valorilor, Istoria este mai necesară ca oricând pentru a avea un viitor!

Și pentru că Istoria este făcută de oameni și trăiește prin oameni, ne vom referi - în numerele următoare - la „Oamenii din Loga”!

Prof. Alexandru Radovan

OPORTUNITĂȚI ÎN ZIG ZAG PE MAPAMOND

Dacă trăiești în Japonia ai toate șansele să ajungi la vârsta de 84 de ani. În Swaziland la doar 49.

Vrei cea mai ieftină benzină de pe Glob? În Venezuela o poți cumpăra cu 0,01 \$/ litru (1,98 lei ar costa plinul rezervorului).

Te visezi vânând un leu? În Mozambic te costă minim 76.116 \$.

Dacă ai fi trăit în Ungaria lunii iulie a anului 1946, te-ai fi „bucurat” de cea mai mare rată lunară a inflației din istorie: 4.190 000 000 000 000 000% (prețurile au crescut în medie cu 207% în fiecare zi).

Ești pasionat de speologie? În Subcarpații Buzăului poți vizita peștera 6S, cea mai lungă peșteră în sare din Europa: 1257 m.

Chiar dacă e frig afară, nu e motiv de bucurie că 2015, 2016 și 2017

(cf. estimărilor) sunt cei mai călduroși ani de când se fac măsurători.

A devenit banal Everestul? Încearcă o ascensiune pe vulcanul Mauna Kea (Hawaii): 9330 m este înălțimea măsurată de la baza aflată sub nivelul oceanului.

Prof. Cosmin Ancuța

MIHAI I, ULTIMUL REGE AL ROMÂNILOR

„Nu putem avea viitor fără a respecta trecutul nostru.”

Majestatea Sa, Regele Mihai I, ultimul rege al României, s-a născut la 25 octombrie 1921, la Sinaia. A fost fiul principelui Carol, rege al României sub numele de Carol al II-lea (1930-1940) și al principesei Elena a Greciei, iar bunicii săi au fost regele Ferdinand I (1914-1927) și regina Maria.

A fost rege al României de două ori: între 1927-1930 și între 1940 - 1947. Prima domnie a fost determinată de renunțarea la tron a tatălui său, principele Carol la sfârșitul anului 1925. Principele Mihai a fost proclamat în 1926 moștenitorul tronului, dar, datorită faptului că nu ajunsese încă la vârsta majoratului, s-a constituit o

Regență care să exercite prerogativele suveranului.

La 20 iulie 1927, bunicul său, regele Ferdinand I a încetat din viață și așa a început domnia sub regență a regelui Mihai, deoarece la acea vreme avea doar șase ani. În perioada Regenței, în România s-au făcut resimțite efectele crizei economice din 1929-1933 și s-au acutizat divergențele dintre principalele partide politice.

În 6 iunie 1930, profitând de nemulțumirile existente față de Regență, principele Carol s-a reîntors în țară și a fost proclamat rege al României, fiul său redevenindu-i moștenitor.

Primii ani de școală i-a urmat la Castelul Peleş, iar în 1932, tatăl său, regele Carol al II-lea, a încredințat unei comisii înființarea unei clase de liceu pentru fiul său, viitorul rege, Mihai, care avea la acea vreme 11 ani.

Acesta își dorea ca fiul său să învețe alături de reprezentanți ai tuturor categoriilor sociale, proveniți din toate provinciile istorice, precum și alături de exponenți ai celor două minorități conlocuitoare, maghiară și germană. „Clasa palatină”, care a avut un caracter mixt, între liceu civil și liceu militar, era alcătuită inițial din nouă școlari: voievodul Mihai, un fiu de ofițer activ, reprezentând armata, un fiu de

mecanic de locomotivă, reprezentând muncitorimea, un fiu de librar, reprezentând comerțul, doi fii de avocați, reprezentând profesiile liberale, un fiu de țăran din Basarabia, un fiu de țăran din Ardeal și un fiu de factor poștal din Muntenia. În anul școlar părăsește clasa un elev și intră alți patru, din care unul reprezenta Banatul, al doilea, Bucovina, al treilea etnia germană, al patrulea etnia maghiară. La finalul clasei a V-a de liceu, din pricina unei reduceri bugetare, mulți dintre elevi părăsesc clasa, puțini venind în locul lor, iar în 1940 au dat bacalaureatul numai patru inși: viitorul rege, Mihai, Mircea Ionnițiu, Costache Malaxa și Walter Heltman.

Interesat de mecanică și automobilism, a început în 1936 să facă practică câte două ore pe săptămână la Atelierele Companiei Ford, dar și-a continuat și pregătirea militară, obținând gradul de sublocotenent în cadrul Batalionului I – vânători de munte.

În vara anului 1940, ca urmare a încheierii Pactului Ribbentrop-Molotov între Germania hitleristă și Uniunea Sovietică condusă de I.V.Stalin, România a suferit pierderi teritoriale importante. Prin ultimatumul sovietic din 26 iunie 1940, România a fost obligată să cedeze Basarabia și nordul Bucovinei, iar prin Dictatul de la Viena îi era răpit nord-vestul Transilvaniei. Ca urmare, regele Carol al II-lea a abdicat, iar fiul său, Mihai, care avea 18 ani, a redevenit rege al României. Însă până în 1944, adevăratul conducător al statului român a fost generalul Ion Antonescu, numit de regele Carol al II-lea, înainte de abdicarea sa,

președinte al Consiliului de Miniștri.

La 22 iunie 1941 România a intrat în Al Doilea Război Mondial alături de Germania hitleristă cu scopul de a elibera teritoriile răpite de Uniunea Sovietică în iunie 1940. Armata română a reușit să elibereze Basarabia și nordul Bucovinei, iar Ion Antonescu a decis ca armata română să continue lupta și dincolo de Nistru.

Treptat relațiile dintre regele Mihai și Ion Antonescu s-au înrăutățit ca urmare a schimbării situației de pe frontul din Uniunea Sovietică, unde atacul armatelor germano-române a fost respins, iar armata sovietică a trecut la contraofensivă, astfel că în martie 1944, aceasta a ajuns până la Prut și și-a continuat înaintarea pe teritoriul României. La 23 august 1944, în timpul unei audiențe la regele Mihai, mareșalul Ion Antonescu, care s-a opus încheierii armistițiului cu Uniunea Sovietică, a fost demis din funcția de conducător al statului și a fost arestat, iar România a întors armele împotriva Germaniei hitleriste.

Din păcate, în cadrul întâlnirii de la Ialta din februarie 1945, conducătorii Marilor Puteri, S.U.A., Anglia și Uniunea Sovietică, au decis ca România să rămână definitiv în zona de influență sovietică, astfel că în România a fost instaurat treptat regimul comunist, iar regele Mihai a fost obligat la 30 decembrie 1947 să abdice și să părăsească țara. În decembrie 1990, regele Mihai a arătat că a fost nevoit să semneze actul de abdicare, deoarece a fost șantajat de prim-ministrul Petru Groza, cu executarea a o mie de studenți care se aflau în acel moment în arest. După plecarea sa din țară, i s-a retras cetățenia

română, iar bunurile familiei regale au intrat în proprietatea statului.

În 1948 s-a căsătorit cu Ana de Bourbon-Parma și împreună au avut cinci fete, principesele Margareta, Elena, Irina, Sofia și Maria. În perioada exilului, pentru a-și întreține familia, și-a înființat o fermă de păsări, un atelier de tâmplărie și s-a angajat la o companie aeriană, la care a lucrat doi ani, după care și-a deschis o companie de electronică și mecanisme automate, pe care a vândut-o după cinci ani. A urmat, de asemenea cursuri de broker la Bursa de pe Wall Street.

După revoluția din 1989, familia regală și-a dorit foarte mult să se întoarcă în țară. După ce în ziua de Crăciun a anului 1990, în drum spre Mănăstirea Curtea de Argeș, unde se află mormintele predecesorilor săi, a fost întors din drum și obligat să părăsească țara, în 1992, noul guvern i-a permis să participe la prăznuirea Sf. Paști, fiind primit cu mare entuziasm de către români. Un alt incident neplăcut a fost cel din 7 octombrie 1994, când, după aterizare, i s-a cerut să plece pe motivul că nu are viză și aceasta nu i se poate acorda „în frontieră”. Abia în 1997 i s-a redat cetățenia română și i s-a permis să viziteze și să locuiască în România. Astfel că reședințele familiei regale din România au devenit palatul de la Săvârșin (jud. Arad), retrocedat în 2001, iar palatul Elisabeta din București, a fost pus la dispoziția acesteia ca reședință oficială prin decizia Parlamentului României. În 2008 familiei regale i s-a retrocedat și domeniul Sinaia care cuprinde Castelul Peleş, Castelul Pelișor și Castelul Foișor.

După o lungă suferință, la 5 decembrie 2017, regele Mihai s-a

stins din viață în locuința sa din Aubonne (Elveția).

Pe lângă momentele cheie ale vieții sale, demne de cunoscut și de reținut sunt și următoarele citate ce aparțin ultimului rege al României:

„Cele mai importante lucruri de dobândit, după libertate și democrație, sunt identitatea și demnitatea.”

„Lumea de mâine nu poate exista fără morală, fără credință și fără memorie. Cinismul, interesul îngust și lașitatea nu trebuie să ne ocupe viața.”

„Vom avea o șansă în viitor doar dacă ne vom asuma propria noastră răspundere. Nu va veni nimeni de altundeva să ne ofere binele.”

Regele Mihai al României reprezintă un simbol de unitate, libertate și dragoste pentru oameni. Într-o perioadă în care există o nevoie aproape disperată de astfel de conducători, moartea Regelui este o mare pierdere.

Bibliografie:

<http://www.familiaregala.ro/famili-a-regala/prezentare/ms-regele-mihai>

http://enciclopediaromaniei.ro/wiki/Mihai_I_de_Hohenzollern-Sigmaringen

<https://www.historia.ro/sectiune/general/articol/o-scoala-pentru-un-singur-copil>

http://www.upb.ro/files/pdf/Laudatio_rom.pdf

<http://stirileprotv.ro/special/imagin-i-de-colectie-cu-mihai-al-romaniei>

Prof. Georgeta Plopeanu

UN STROP DE IGNORANȚĂ

Ignoranța, definită fie ca "lipsă de învățatură", fie ca neștiință pur și simplu, ne însoțește zeflemitoare în aproape fiecare clipă a vieții noastre. Nu știm nimic despre criza financiară din Argentina sau despre dramele din Haiti și despre milioane de alte lucruri. Suntem ignorați și ne ignorăm cu seninătate neștiința.

Mai dramatică este însă situația în care credem că știm, dar ne înșelăm. Asta se întâmplă pentru că majoritatea cunoștințelor noastre sunt transmise prin sofismul autorității (sau argumentum ad verecundiam). „Este adevărat pentru că așa a spus profesorul.” (sau pentru că așa scrie într-o carte sau pentru că așa s-a spus la știri). Îi credem pe cei care ni se impun ca figuri pline de înțelepciune. Nu am văzut, desigur, un atom, și nici forma Pământului. Nu am fost niciodată în Alaska și nu am văzut vreodată un narval. Totuși, suntem convinși de o mulțime de adevăruri imposibil de verificat, ignorând că majoritatea ni s-au transmis prin... credință. Le credem adevărate. Însă, frecvent, ele sunt doar coerente între ele, făcând sistemul cunoașterii noastre consistent. În spiritul credinței care ne guvernează cunoașterea – cu excepția unor informații din științele exacte, matematică și logică -, voi menționa câteva locuri comune ale ignoranței noastre. Nu doar individuale, ci colective, fiindcă ni s-au transmis așa nouă, tuturor.

1. La fiecare 300 de metri urcați, punctul de fierbere al apei se

reduce cu 1°Celsius. Deci, pe Mont Blanc, la 4500m, apa fierbe la 84,4°C, iar pe Everest la 70°.

2. Portocalele nu au apărut spontan în natură. Ele sunt rezultatul încrucișării între mandarine și pomelo, fapt petrecut în Asia de Sud-Est.
3. Nu există documente care să prezinte hărți ale comorilor pe care pirații – sau altcineva – să fi marcat vreodată locul lor cu un x. Ideea a apărut în romanul *Insula comorii* (1883), al lui Robert Louis Stevenson.
4. Primul olimpic care a luat un 10 perfect la Jocurile Olimpice nu a fost Nadia Comăneci, ci gimnastul francez Albert Séguin (1891-1979). În 1924, la Paris, el a câștigat aurul la proba de sărituri „calul cu mânăre” și a primit nota 10, afișată atunci ca 10,000.
5. Mongolii nu locuiesc în iurte. Acest termen provine din turcă și reprezintă pentru mongoli o gravă jignire. Ei locuiesc în „ger”, termen care înseamnă ”casă” și semnifică acel cort mongol binecunoscut.
6. Un regim alimentar normal conține suficientă apă pentru a

nu mai trebui să bem apă suplimentar. Nu apa trebuie înlocuită, ci sărurile pierdute, care se obțin în general din legume și fructe.

7. Războinicii vikingi nu purtau coifuri cu coarne. De fapt, a fost descoperit un singur coif

viking autentic, unul singur, datând din secolul al X-lea. Nici acest coif, nici alte imagini ale vremii nu prezentau pe coifuri vreo urmă de coarne. Motivul a fost inventat în secolul al XIX-lea, secolul în care au fost inventate multe simboluri naționale. Atunci, ilustrând cu desene *Saga* lui Frithiof, Gustav Malström a desenat coarne pe coiful eroului din poveste.

8. Nancy Reagan este una dintre descendenții primului nativ american îngropat în Insulele Britanice. Acest nativ este Pocahontas, fiica unui șef de trib din Virginia de azi. Ea a fost căsătorită cu englezul Thomas Rolfe, în urma unui acord de pace.

Prin urmare sunt multe nu doar de descoperit, ci de revizuit. Cunoștințele noastre sunt... vulnerabile. Ceea ce ne face, funciar și nevinovat, ignorați.

Notă: Informațiile prezentate au fost preluate din lucrarea lui Jhon Lloyd și John Mitchinson, *A doua carte a ignoranței*, București, Editura Nemira, 2011.

Prof. Johanna Schweighoffer

*Limba română e distanța dintre inimă și umbra ei,
care se numește suflet.*

Fănuș Neagu

ÎN POVESTE, FĂRĂ VESTE

Dragi copii,
aș vrea să vă spun o poveste
și mi-aș dori
să vă prind în mrejele ei
fără să prindeți de veste.

M-am și gândit la o strategie...
va fi ca o poezie,
cu ritm și versuri jucăușe,
în care voi presăra pe alocuri
niște rime ghidușe.
Apoi, prefăcându-mă brusc în
povestitor,
voi pune, pe rând,
personajele la locul lor
fără o introducere pompoasă sau
previzibilă
și voi vorbi cu ele folosind o voce
aproape imperceptibilă.
Mai întâi, personajele nu vor spune
niciun cuvânt,
vor sta cu gândurile nemișcate
și cu privirile-n pământ,
iar voi, urmărind idei
printre rime colorate,
veți crede despre ele
că sunt niște figuri de stil rătăcite și
răsfățate.
Pe urmă, încet-încet vor începe să
zâmbească,
se vor mișca grațioase
și vor prinde să urzească
firele încâlcite ale poveștii mele.
Eu voi sta ascunsă în culise
de unde le voi spune mut

care sunt acțiunile permise.
Nu voi avea liniște, bineînțeles,
și voi mai pași pe scenă din vreme
în vreme
să așez virgulele omise
printre plângăcioasele lexeme
sau să presar suspans, sare și piper,
atunci când faptele
cu fața plictisită mi-o cer.
Desigur,
voi avea un amestec și la final,
dacă personajele obosite
vor da semne că aleg
un deznodământ prea banal...
Vă promit că amestecul meu va fi
fără ceartă și fără scandal!
Și uite-așa, cu toții vă treziți
că ați intrat în povestea mea
fără măcar să știți...

Vă rog,
priviți cu atenție pe unde călcați:
dacă sunteți pe scenă,
de firele încurcate
să nu vă-mpiedicați,
sau din greșeală, Doamne ferește,
vreun semn de punctuație

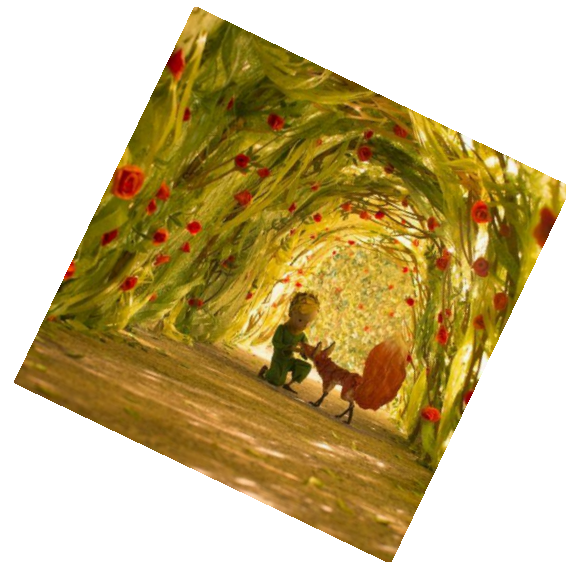
să nu deranjați!
Iar, dacă în culise
va ajunge cumva vreunul dintre
voi,
să nu se sperie
de întunericul de acolo!
Personajele vor vedea imediat
firele cele noi
și se vor pune pe loc
să facă o altă urzeală ...
Ei bine,
în timp ce voi veți fi ocupați
cu priviri tăcute și rapide
păpușile să le coordonați,
s-ar putea ca și eu
să intru în a voastră poveste
fără să prindeți de veste.

Prof. Claudia Spineanu

**AM CITIT, CITESC, VOI
CITI ...
LECTURI
RECOMANDATE PENTRU
TOATE VÂRSTELE**

iluzia că ficțiunea oferă o libertate nelimitată, iar în partea a doua se vindecă definitiv de această iluzie.

1. O mie și una de nopți este o culegere de povești arabe al cărei farmec ne fascinează mereu. Pe lângă vraja lămpii lui Aladin sau lumea fabuloasă a djinilor și efriților, aflăm lucruri importante despre naratologie, dar și că uneori îți poți răscumpăra viața cu prețul unei povești sau că oamenii pot povesti doar ca să nu moară.

3. Călătoriile lui Gulliver, de Jonathan Swift este o carte care își duce cititorii, împreună cu personajul principal, în patru ținuturi imaginare: Lilliput, Brobdnag, Laputa și Houyhnhnmii.

5. Micul prinț, de Antoine de Saint-Exupery, este o poveste care își cucerește mereu cititorii. Cartea aduce în prim-plan valori umane precum: responsabilitatea, toleranța și spiritul de aventură. Este accesibilă tuturor categoriilor de vârstă, o poveste simplă și fermecătoare despre copilărie, prietenie și singurătate.

4. Alice în Țara Minunilor, de Lewis Carroll este o „carte a cărților“ pentru copii, în care imaginația și umorul își găsesc expresia desăvârșită. Aventurile unei fetețe (care pornește pe urmele unui personaj neobișnuit într-o lume în care creaturi stranii precum Iepurele de Martie, Pisica-Cheshire, Regina de Cupă sau Falsa Broască Țestoasă sfidează legile firii și ale limbajului.

6. De veghe în lanul de secară, de J.D. Salinger e una dintre cărțile pe care ar trebui să o citească fiecare dintre noi, indiferent de vârstă. Putem fi fericiți cu puțin, pentru că

2. Don Quijote de la Mancha, de Miquel de Cervantes este un roman din care aflăm lucruri tulburătoare despre raporturile dintre realitate și ficțiune. În prima parte a romanului eroul are

există persoane care au puțin, dar știu să fie fericiți.

culoarea pielii acestora. Între aceste două lumi antagonice trebuie să existe un model demn de urmat de cei mici: modelul omului integru, care luptă pentru dreptate și egalitate.

7. Împăratul muștelor, de William Golding, dovedește că puterea poate lua mințile oricui, chiar și pe a copiilor, mai ales când, captivi fiind pe o insulă, se luptă să supraviețuiască.

9. Marile speranțe, de Charles Dickens spune povestea lui Pip, din copilărie până la maturitate, un tânăr orfan care își croiește un drum în viață.

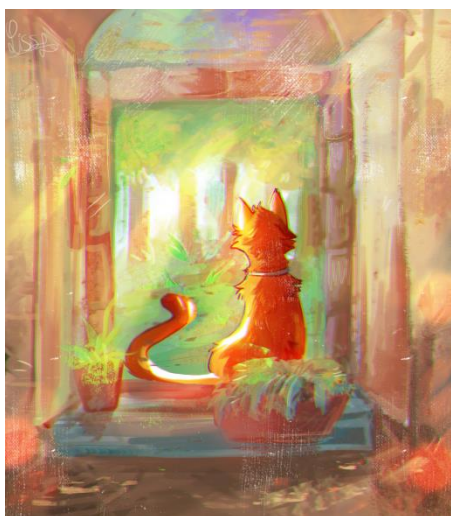
8. Să ucizi o pasăre cântătoare, de Harper Lee este un roman surprinzător și emoționant, autoarea evidențiind, prin ochii unei fetițe, atât inocența copilăriei, cât și atitudinea ostilă și violentă a adulților care condamnă oamenii în funcție de

10. Cronicile din Narnia, de C.S. Lewis este una dintre marile epopei ale literaturii universale. Doi copii rătăcesc pe tărâmurile dintre cele mai stranii, stăpânite de forțe malefice, însetate de putere. Când deznădejdea își face simțită prezența, cântecul miraculos al leului Aslan dă naștere unei noi lumi, Narnia, unde imposibilul devine posibil, iar bunătatea și iubirea sunt răsplătite însutit.

Prof. Claudia Spineanu

VIATA PRIN OCHI DE PISICĂ

Oare ce se aude foșnind? Ce să fie?... Este o lăbuță neagră care se strecoară prin grădină, însoțită de o codiță și de o pereche de ochi ageri, căutând ceva cu care să-și petreacă timpul, prin frunzele verzi-uscate ale plantelor. Tot mergând, din greșeală, dă peste paznicul grădinii, un cățel mic, rotofei și vesel, care iubește lăbuțele pufoase și zglobii - ca și a noastră - așa că imediat sare să se joace cu ea.

Lăbuța, nedorindu-și defel să se joace cu exemplarul canin, se urcă într-un copac (știti voi, lăbuțele au și gheare cu care se pot cățara până la cer!).

Astfel, paznicul grădinii este dezamăgit și latră cu supărare spre lăbuța din copac, care, pe deasupra, mai are și mustăți, pe care le mișcă nonstop, dorind să sară din copacul înalt. Nu are idee cum se poate da jos fără să fie prinsă de paznic, așa că încearcă să sară pe stâlpul gardului. Din fericire, reușește, dar gardul nu e destinația ei dorită.

Supărată, se ghemuiește pe soclul stâlpului și așteaptă câteva ore, până când paznicul se plictisește să o mai aștepte. Acel interval de timp

aduce, de fapt, un somn dulce și bine meritat, în care lăbuța visează șoriciei și raze de soare

mângâietoare. Din când în când, mustățile îi mai tresar, provocate de privirile trecătorilor care o admiră, așa grațioasă cum e - regina lumii. Se face seară, așa că sare pe pământ, continuându-și căutarea de *activități distractive*. Pas cu pas, străbate aleea până la chioșcul din grădină. Ce credeți că urmează? Oare se duce pe banca de sub chioșc? Nu! Sare chiar pe vârful acoperișului, pentru că adoră să privească lumea de sus. La asfințitul soarelui, norii albastru-aurii înfrumusețază priveliștea.

Lăbuța naivă își imaginează că e posibilă atingerea acelor nori, așa că încearcă să se ridice și să îi atingă, dar, bineînțeles, nu reușește... Să încerce dintr-un loc mai înalt...? Privește împrejur și vede în depărtare un acoperiș, un pic mai înalt. Probabil de acolo va reuși. Aleargă repede în cealaltă

parte a grădinii, pe aleea de

pietricele și se urcă pe acoperiș, întinzându-se și ridicându-se în două picioare, dar cu niciun folos. Din fericire, prostuță cum este din fire, crede că a reușit, deoarece a atins un mic vânticel, pe care mustățile l-au simțit ca pe un nor, așa că, mândră de realizarea ei, coboară și merge la fratele ei, un motan mare și gri, mai morocănos din fire, pentru a-i spune isprava ei. Desigur, motanul, experimentat, nu crede ce aude, dovadă că se întoarce pe cealaltă parte și își continuă somnul.

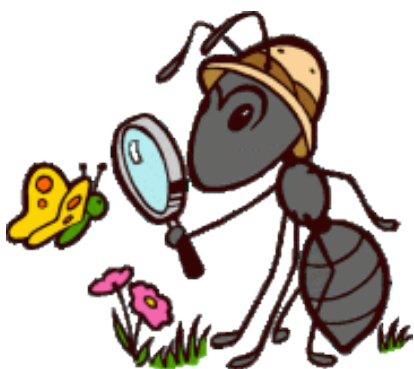
Soarele dispăruse de pe cer, așa că lăbuța neagră merge spre tufișul ei și adoarme după o zi foarte importantă, ziua în care o lăbuță (presupun că v-ați dat seama că era a unei pisicuțe) a atins norii de pe cer.

Bianca Dobrin,
Clasa a VI-a B

SIMȚUL DATORIEI

În două sate învecinate trăiau două familii de furnici foarte cunoscute în comunitatea lor pentru faptul că erau foarte numeroase și, în mod cert, cele mai harnice și mai curajoase. Una dintre familii se numea Garra, iar cealaltă se numea Sinna.

După cum era de așteptat, între cele două familii exista o rivalitate veche, ele fiind mereu în competiție: care putea să adune mai multe provizii pentru iarnă, care era mai rapidă, care putea căra cea mai mare grăunță în spate, dar, mai ales, care reușea să facă față cu vitejie celor mai aprigi dușmani care le amenințau teritoriul.

Într-una din zile, în timp ce suratele ei se aflau la muncă, Marsa, o furnică din familia Garra, se aventurează până aproape de pârâul care despărțea satele celor două familii. Deși știa prea bine că nu trebuie să se apropie de acel loc, rebelă cum era, Marsa nu ținu cont de sfatul suratelor ei mai mari.

În timp ce adulmeca mireasma frumoaselor flori din iarbă, un bondar mare și răutăcios se năpusti asupra ei bătând puternic din aripi și reușind să o sperie de moarte pe biata furnicuță, care începu să țipe din toată ființa ei. Aflat în apropierea pârâului, Terriell, unul din membrii familiei rivale auzi plânsetele de spaimă ale Marsei și fugi imediat spre locul cu pricina.

Văzând-o la ananghie pe vecina lui, el uită de rivalitatea dintre cele două familii și se gândi cum să facă să o salveze pe Marsa, care mai că leșinase de spaimă. Terriell îl recunoscu numaidecât pe bondarul cel răutăcios, căci îi făcuse și lui probleme în trecut. Pe loc se gândi la o strategie: cum să îi vină de hac acestuia.

În drum, se întâlni cu Lerry, prietenul său, un fluture pătat cu negru care îl întrebă unde fuge așa grăbit.

Terriell îi povesti cu sufletul la gură, în timp ce se îndreptau amândoi către locul cu pricina, despre toate cele întâmplate. Când se aflau foarte aproape de locul conflictului, Lerry își deschise aripile de un negru intens și, cu mare zgomot, se năpusti asupra bondarului, urmat de Terriell care ducea o imensă grăunță în spate.

Bondarul se sperie teribil de „arma peticuloasă” din spatele lui Terriell și zbură până dincolo de pădure. Atunci Marsa își reveni imediat și le mulțumi amândurora.

Ajunsă cu greu înapoi în satul ei, le povesti întâmplarea suratelor sale și, de atunci, rivalitatea dintre cele două familii dispăru. Terriell fu primit cu mare fast în familia Garra, unde se organizează o petrecere de pomină la care fuseseră invitate toate furnicile din familia Sinna, despre care s-a dus vestea în toate satele învecinate.

Raul Jurcan,
Clasa a V-a A

ANOTIMPURILE

*Iarna, frigul a venit
Ninsoarea s-a pornit,
Zăpada pe deal s-a pus,
Ne cheamă la săniuș.*

*Primăvara florile înfloresc,
Animalele se trezesc,
Păsări înapoi sosesc,
Oamenii se veselesc.*

*Vara cireșele se coc,
Totul pare că ia foc,
Soarele viu strălucește,
Vântul parcă amorțește.*

*Toamna, iată, s-a ivit
Frunzele a-ngălbenit,
Clopoșelul în școli sună
Pe copii el îi adună.*

Carina Crișan,
Clasa a V-a B

IARNA DE BASM

*Iarna este o crăiasă
Îmbrăcată în alb, o mireasă,
Care își plimbă trena peste dealuri
voioasă.*

*În locul crengilor viu colorate
Rămân doar ramurile uscate
Ca fantasma răsfirate.*

*Dacă privim albul pufos de pe creste
Parcă visăm că suntem în poveste,
un basm pentru copii iarna este.*

Itana Micșa,
Clasa a V-a B

COLECȚIA NOASTRĂ DE SEMNALE LUMINOASE PURPURI - PRIMA COLECȚIE

Următoarea colecție de așa-numite *truu*, folosind termenul tradus din dialectul, subclasat ca fiind de nord-vest pe placa tectonică NO-004, astfel, dialectul GO-007, al cometei Ollqł, sau puku, în limba planetei Powo, conține ceea ce noi am numi scrisori, scrisori trimise și primite electronic între doi prieteni intergalactici. Spre a nu aduce confuzie cititorilor dintr-un punct atât de timpuriu al acestor relatări, majoritatea termenilor atât din acest pasaj introductiv, cât și din textul în sine au fost transliterati în sistemul lingvistic pământean, iar apoi traduși în limba în care este citit acest text, câștigător al **Premiului nOVA ediția XXXI**. În text, în special, termenii au fost traduși, în majoritate, integral.

Notă: Nu au fost păstrate nici transliterările, nici traducerile textului, deoarece nu s-a considerat că pentru populația generală ar prezenta ceva mai mult decât un disconfort în înțelegerea textului, acestea îngreunându-l considerabil. Din acest motiv, au fost folosite doar traducerile termenilor în limba română, singurii termeni prezentați în transliterația lor originală fiind numele lui ☉»☿☿, și numele cometei căruia îi este nativ: Ollqł. (transliterația a fost realizată în sistemul lingvistic al cometei vecine: cometa Yax, cometa Ollqł neavând un sistem lingvistic scris).

”Hey ☉»☿☿!

Mă bucur enorm de mult că am fost

aleși ca parteneri în cadrul acestui program intergalactic de corespondență! Numele meu este Ky’owo-Pu și locuiesc în orașul Giji din cadrul aglomerării urbane Vamo. Stau la periferia orașului și iubesc asta, e așa de înghesuit și amestecat și cool! Tu unde locuiești? Uite, o să-ți povestesc despre familia mea, cred că e un subiect destul de bun for starters: am o soră mai mare și un frate mai mic, iar părinții mei lucrează la o fabrică de piese de electronică. Cum este familia ta? Noi avem obiceiul de a mânca împreună măcar vineri seara, voi aveți astfel de obiceiuri? Nu sunt sigur ce altceva să-ți mai spun pentru început, sunt atât de shocked de faptul că nu știu aproape nimic de cometa pe care locuiești, încât nu am idee despre ce să te întreb mai întâi! A, asta m-a făcut să mă gândesc la o întrebare: tu ai momente în care te blochezi așa? Adică, în care te emoționezi și devii foarte nervos și anxios. Cred că asta ajunge pentru prima scrisoare trimisă de mine ... ah, cred că am și o întrebare un pic mai delicată, depinde cum o interpretezi: am auzit că pe cometa ta nu aveți sisteme de mesagerie instant, adică ... cum să-ți explic, chestia de pe care citești tu scrisoarea mea în momentul ăsta, tableta aia. Nu sunt sigur nici dacă aveți măcar Internet. În caz că te confuzează (știu că cei de la proiectul INTER uneori nu explică foarte bine cum se presupune că participanții ar trebui să se comporte în cadrul proiectului, am mai trecut prin mâinile lor o dată!) să știi că tableta asta, device-ul ăsta așa subțire, îl folosim și îl vom folosi, în scrisorile noastre, ca un instrument de pe care ne vom trimite și vom primi scrisori: fiecare ne

înregistrăm, programele de pe tabletă convertesc sunetele captate în cuvinte și tot așa, mai poți să editezi tu textul după. Mesajul este transmis de la o planetă la alta prin unde radio. Dacă încă mai ai nelămuriri în privința sistemului, HMU! Apropo, tu ce hobby-uri ai? Tocmai mi-a venit întrebarea asta în minte :)”

CULAT8,

KY-owi (ăsta e nickname-ul meu!”

”Dragă Ky’owo-Pu,

Sunt încântat să te cunosc. Mă numesc ☉»☿☿. Te rog chiar de la început să reții că nu cunosc niciunul dintre termenii folosiți în afara cometei pe care trăiesc, de aceea folosesc un dicționar oferit de acest program, chiar dacă am fost de asemenea instruit și învățat de-a lungul verii ca pregătire pentru această experiență. Nu am o locuință stabilă, mă mut de-a lungul locului în care m-am născut. Nu am familie și nici obiceiuri, nu avem aceste noțiuni aici. Nu înțeleg sentimentele de care îmi vorbești în următorul pasaj. Nu, nu avem tablete și nu am cunoștință de termenii pe care îi folosești în continuare, de exemplu unde radio sau Internet. Nu mi s-a spus ce sunt hobby-urile. Nu găsesc sensul termenilor utilizați de tine: HMU, CULAT8, shocked. Nu înțeleg acest simbol: :”). Spune-mi mai multe despre planeta ta.

Pe curând,

☉»☿☿”

”Prietenul meu ☉»☿☿,

De unde să încep? M-ai făcut și mai nerăbdător în privința următoarei tale scrisori (gândesc în perspectivă!). Prima oară, o să încerc să îți explic ce sunt undele radio: ele sunt un tip de radiație electromagnetică, adică...imaginează-ți-le ca pe un curent, un vânt, ok? Din ce am mai aflat despre cometa ta, cred că ai parte de vânturi puternice destul de des. Hobby-urile sunt activitățile pe care le faci pentru că îți plac foarte mult. De exemplu, hobby-urile mele favorite sunt experimentele chimice, filmele și colecționarea de figurine. Filmele sunt ca niște imagini succesive care, așa cum sunt puse, te fac să crezi că urmărești ceva în mișcare. Figurinele sunt ca niște obiecte mici care reprezintă diverse lucruri, de exemplu animale sau ființe. Internet-ul este...un sistem de socializare și împărtășire de diverse lucruri, pe scurt. Cuvintele acelea sunt expresii, o să-ți spun mai multe despre ele mai încolo. Acela este un emoticon, e o reprezentare a cum te simți în momentul în care scrii. Eu atunci mă simțeam ca un uituc, dar fericit. Acum, crezi că știi destule ca să îmi spui despre hobby-urile tale? :)<

Pe lângă asta, crezi că ai putea să-mi spui mai multe despre societatea cometei tale?

Pe curând,

Ky'owo”

“Dragă Ky'owo,

Am înțeles că societatea este un concept care se referă la un grup de indivizi care trăiesc, relativ, împreună, pentru că au anumite trăsături în comun între ei. Astfel, îmi e teamă că nu ți-aș putea

descrie societatea cometei mele pentru că aceasta nu există: aici, fiecare trăiește pe cont propriu și nu ne putem întâlni niciodată unii cu alții, și nu știu dacă au fost cazuri în care oamenii au fost împreună de la început, și așa au rămas împreună, pentru că, așa cum ți-am spus, nu cunosc pe nimeni altcineva de pe cometa mea. Peisajul din jurul meu se schimbă din timp în timp, și mă trezesc în mijlocul unui alt tip de relief: până acum, mi s-a întâmplat să ajung în același loc de mai multe ori, dar niciodată nu am văzut pe altcineva de-a lungul drumului meu.

PS: instructorul meu mi-a explicat termenii precum unde radio, PS sau societate: încă nu i-am înțeles complet, dar instructorul meu de pe cometa Yax a spus că o să reușesc într-o zi.

PPS: instructorul meu nu a vrut să-mi spună nimic despre limba engleză încă: ce este aceasta? Instructorul meu spune că este un lucru pământean cu care nu merită să-mi umplu capul, dar eu sunt curios. Ce înseamnă pământean?

Theodora Posta
Clasa a X-a SS

Sportul reprezintă vigoarea vitală a umanității.

George Călinescu

UN CORP SĂNĂTOS, O MINTE SĂNĂTOASĂ

Catedra de Educație fizică a Colegiului Național „C. D. Loga” a realizat, an de an, o continuitate în pregătirea elevilor, care să le asigure acestora o dezvoltare armonioasă din punct de vedere psiho-fizic. În același timp, încercăm mereu să le cultivăm elevilor noștri și gustul pentru mișcare, primul pas în direcția practicării independente a exercițiului fizic.

La orele de la clasă căutăm cele mai adecvate strategii- prin îmbinarea metodelor de pregătire - instruire clasice cu cele moderne, noi mijloace, mai eficiente, care să optimizeze munca noastră cu elevii. Astfel, nu au întârziat să apară și satisfacțiile, atât pentru elevi, cât și pentru profesori, materializate în progresul la clasă și obținerea unor rezultate remarcabile la olimpiadele sportive.

OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR ȘI OLIMPIADA GIMNAZIILOR

Aceste olimpiade reprezintă principalele noastre competiții, în care, echipele reprezentative de liceu și gimnaziu ale colegiului nostru, participă alături de alte licee sau școli gimnaziale din Timișoara, atât la sporturi individuale, cât și de echipă.

- *Echipa de baschet feminin liceu*
- *Echipa de volei feminin liceu*
- *Echipa de baschet feminin gimnaziu*
- *Echipa de baschet masculin gimnaziu*
- *Echipa de baschet masculin liceu*
- *Echipa de șah mixt gimnaziu*

Prof. Isabela Samfirescu

Colectivul de redacție:

Director, Prof. Tihomir Milin

Prof. Mihaela Micicoi

Prof. Claudia Spineanu

Prof. Rodica Ivan

Bibliotecar, Lucia Pîrvu

Designer copertă, Prof. Sorin Scurtulescu